

दाचाय

दहरं, स्त्री, (दह + वाहुणकात् अरः ।) कृष्णम् । यथा, श्रीभागवते । १० । ८७ । १८ ।
 “उदरमुपासते य ऋषिर्ब्रह्म कूर्पटं प्रः ।
 परिहरपदं हृदयमारुण्यो दहरम् ॥”
 “चारुण्यस्तु साक्षात् हृदयस्य दहरं कृष्ण-
 मेवोपासते ॥” इति तट्टीकार्या श्रीधरस्वामी ॥
 दहरः, पुं, (दहति दृढप्रयत्नाशनेन सन्तापय-
 तीति । दह + अरः ।) ऋषिका । खल्वम् ।
 भ्राता । राजकः । इति विश्वमेदिनी ॥
 दहः, पुं, (दहतीति । दह + स्फायित्तोति ।)
 उर्ध्वम् । २ । १३ । इति रक् ।) अग्निः । इति
 सिद्धान्तकौमुद्यासुखादिहृत्तिः ॥ दावानजः ।
 इत्युत्थादिकोऽयः । नरकम् । वरुणः । इति
 संक्षिप्तवारे उर्ध्वादिहृत्तिः ॥ हृदयाकाशम् ।
 यथा, श्रीभागवते । ३ । १२ । ३४ ।
 “आन्वीक्षिकी त्रयो वार्ता दहनीतिस्तथैव च ।
 एवं वाहृतयथासवन् प्रथमो ह्यस्य दहतः ॥”
 “दहतः हृदयाकाशात् ॥” इति तट्टीकार्या श्रीधर-
 स्वामी ॥ जठरम् । यथा, तत्रैव । ४ । १३ । ३६ ।
 “पुण्ड्रयोऽननयत् पद्मग्रामगच्छस्य हविर्भुवि ।
 योऽन्यजन्मनि दहामिर्विश्रवाश्च महातपः ॥”
 “दहामिः जठराग्निः ॥” इति श्रीधरस्वामी ॥
 दा, दाने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा + परं - सक-
 ष्चिन्ट ।) दा तु दाने दान दाने प्रविहोऽयम् ।
 अस्त्रेव यच्छेदः । यच्छति । इति दुर्गादासः ॥
 दा, तु ञ लि दाने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (डा-
 उभं - सकं - ष्चिन्ट ।) डु, दन्निमम् । ञ लि,
 ददाति दत्ते । इति दुर्गादासः ॥
 दा, ञ लृ लौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदा-
 परं - सकं - ष्चिन्ट ।) ञ, दाति । लृ लृश्चिदः ।
 केचित्तु दाप लवने इति पठित्वा पिप्त्वादा-
 नंजाभावे यगादौ दायते इत्यादि मन्थने ।
 समते तु पिप्त्वाभावाद्वासंघायां दीयते इत्येव ।
 इति दुर्गादासः ॥
 दा, स्त्री, (दा + ङिप् ।) शोधनम् । दानम् ।
 हृदः । उपतापः । रक्षा । इति मेदिनी ।
 दे, १ ॥
 दाकः, पुं, (ददाति दक्षिणामिति । दा + “क्षदाघा-
 वाचिकलिभ्यः कः ।” उर्ध्वम् । ३ । ४० । इति कः)
 यजमानः । इत्युत्थादिकोऽयः । दाता । इति
 सिद्धान्तकौमुद्यासुखादिहृत्तिः ॥
 दाप्रकं, स्त्री, (दध + वृच् ।) दद्यात्वां वन्द्यः ।
 इत्यमरटीकायां रायसुकुटः ॥ (दाक्षीणां विधयो-
 देशः । दाचि + “राजग्यादिभ्यो वृच् ॥” ४ ।
 २ । ५३ । इति वृच् । दाक्षीर्विधये । इति
 आकरवम् ॥)
 दाचायणी, स्त्री, (दक्षिणापत्वं स्त्री । दध +
 ङिच् । गौरादित्वात् ङीष् ।) अश्विन्यादयो
 देव्यन्ताः सप्तविंशतिस्ताराः । इत्यमरः । १ ।
 ३ । २१ ॥ दुर्गा । इति मेदिनी । ये, ६६ ॥
 रोहिणीनक्षत्रम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (दध-
 क्त्याःमात्रम् । यथा, मार्कण्डेये । ५० । २१ ।

दाक्षिण्यं

“बुद्धिर्लज्जा वपुः शान्तिः सिद्धिः कीर्तिश्चयो-
 दश्री ।
 पद्मार्थं प्रतिजग्राह धर्मां दाचायणीः प्रथः ॥”
 अदितिः । यथा, महाभारते । १ । ७५ । ६ ।
 “त्रयोद्गानां पत्नीनां या तु दाचायणी वरा ।
 मारीचः कश्यपस्तस्यामादित्यान् समजीजनत् ॥”
 कडुः । विनता । यथा, तत्रैव । १ । २२ । ५ ।
 “जग्मतुः परया प्रीत्या परं पारं महोदधेः ।
 कहुश्च विनता चैव दाचायण्यौ विहायसा ॥”
 “दक्षश्च तेषामारभ्य प्रजाः सम्भविर्वर्हिताः ।
 तत्र दाचायणीपुत्राः सर्वे देवाः सवासवाः ॥
 वसवोऽथै च रुद्राश्च आदित्या मरुतस्तथा ।
 चापि दक्षाय सुश्रीषी गौरी दत्ताथ ब्रह्मणा ॥
 दुहितृत्वे पुरा याहि रुद्रेणोपा महात्मना ।
 सा च दाचायणी देवी पुनर्भूत्वा श्रुपोत्तमम् ॥”
 इति बराहपुराणम् ॥
 दन्तीदक्षः । इति रत्नमाला ॥ * ॥
 दाचायणीपतिः, पुं, (दाचायणीनां अश्विन्यादि-
 नक्षत्राणां पतिः ।) चन्द्रः । इति त्रिकाङ्क-
 शेषः ॥
 दाचायणीरमणः, पुं, (रमयतीति । रम + ल्युः ।
 दाचायणीनां रमणः ।) चन्द्रः । इति हज्जा-
 युधः ॥
 दाचायः, पुं, (दचाय्य एव । स्वार्थे ञच् ।)
 यधः । इत्यमरः । २ । ५ । २१ ॥
 दाक्षिक्या, स्त्री, (दाक्षीणां कत्या । “संज्ञाय-
 क्त्योऽशीनरेषु ॥” २ । ४ । २० । इति उर्ध्वी-
 नरत्वाभावात् न ङीवता ।) वाङ्मैत्रेय गाम-
 संज्ञा । इति नृपुंसकलिङ्गसंश्लेषटीकायां भरतः ॥
 दाक्षिणात्यः, त्रि, (दक्षिणा दक्षिणस्यां दिशि
 भवः । दक्षिणा + “दक्षिणापचात्पुंसस्यक् ॥”
 ४ । २ । ६८ । इति लक् ।) दक्षिणदेशीयः ।
 इति शब्दार्थकल्पतरुः ॥ (यथा, महाभारते ।
 ३ । २३६ । ३ ।
 “प्राच्याश्च दाक्षिणात्याश्च प्रतीचोदीत्थ-
 वासिनः ॥”
 नारिकेलः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 दाक्षिण्यं, स्त्री, (दक्षिणस्य भावः । दक्षिण +
 ष्यच् ।) अगुज्ज्वलता । इति हेमचन्द्रः । ६ ।
 १३ ॥ (सरजता । यथा, आर्यासप्तशत्याम् । १०१ ।
 “सौभाग्यं दाक्षिण्यान्नेतुपदिष्टं हरेण तद्वशी-
 नाम् ।
 वामार्द्धमेव देशाः स्वपुःशिक्षे निवेशयता ॥”
 परच्छन्दानुवर्तनम् । यथा, रघुः । १ । ३१ ।
 “तस्य दाक्षिण्यरुद्रेण नाम्ना भगधवंशजा ।
 पत्नी सुदक्षिण्येऽसीदक्षरस्त्रेव दक्षिणा ॥”
 भावविशेषः । तनु दक्षिणात्पाररूपम् । यथा,
 “बाणानु वामदाक्षिण्यभावात्पामपि पूजयेत् ।
 क्षप्रानभैरवीं देवीस्यतारां तथैव च ॥”
 अपि च ।
 “ऋषीन् देवान् पितृन् चैव मनुष्यान् भूतसञ्चयान् ।
 यो यजन् पञ्चभिर्गुणैर्ऋग्नामि परिशोधयन् ॥

दाङ्गिमः

विधियत् स्नानदानार्था कुम्भे यद्विधिपूजनम् ।
 क्रियते सरहस्यम् तदाक्षिण्यमिहोच्यते ॥
 सर्वत्र पित्रदेवारी यथाहवति दक्षिणः ।
 देवी च दक्षिणा यथासाक्षाद्दाक्षिण्यमुच्यते ॥”
 इति कालिकापुराणे ७७ अध्यायः ॥
 दाक्षिणाहं, त्रि, इत्यमरः । ३ । १ । ५५ ॥ (दक्षिणे
 भवम् । दक्षिण + ष्यच् । दाक्षिण्यभवे । दक्षिण-
 दिक्ष्यन्मन्थिन च । यथा, आर्यासप्तशत्याम् ।
 २८२ ।
 “दाक्षिण्यात् ऋद्धिमानं दधत्ं सा भाद्रुमेन-
 मवमंस्याः ॥”)
 दाक्षीपुत्रः, पुं, (दाक्षाः पुत्रः ।) पाञ्चिनसुनिः ।
 इति त्रिकाङ्कशेषः ॥ (यथा, नैषधे । १६ । ६१ ।
 “दाक्षीपुत्रस्य तन्ने भ्रुवमयमभवत् कीट्यधीती
 कपोतः ॥”)
 दाक्षेयः, पुं, (दाक्षा अपत्वं पुमान् । दाक्षी +
 “स्त्रीभ्यो ङक् ॥” ४ । १ । १२० । इति ङक् ।)
 पाञ्चिनसुनिः । इति हेमचन्द्रः । ३ । ५ । ५५ ॥
 दाक्ष्यं, स्त्री, (दक्षस्य भावः कर्म वा । दक्ष +
 ष्यच् ।) दक्षता । निपुणता । दक्षशब्दान् भावे
 ष्याप्रत्ययः ॥ (यथा, महाभारते । २ । ३८ । २० ।
 “दानं दाक्ष्यं श्रुतं शौर्यं त्रीः कीर्तिर्बुद्धिरत्तमा ।
 सन्नतिः श्रीर्धुतिस्तुष्टिः पुष्टिश्च नियताश्रुते ॥”)
 दाङ्कः, पुं, (दानयति सुखाभ्यन्तरस्यद्रव्यं विष्णुर्णो-
 करोतीति । दल + ङिच् + ङुल् । कस्य ङः ।)
 दन्तः । इति शब्दार्थकल्पतरुः ॥
 दाङ्गिमः, त्रि, (दलनमिति दालः । तेन निर्वृत्तः ।
 भावप्रत्ययान्तादिमपु । दलनोरेकत्वम् ।) एजा ।
 इति मेदिनी मे, ४४ ॥ फलदक्षविशेषः । (यथा,
 देवीभागवते । १ । १२ । ८ ।
 “दाङ्गिमैर्नादिकेनेश्च माधवीमण्यपाहतम् ॥”)
 तत्पर्यायः । करकः २ । इत्यमरः । २ । ४ । ६५ ॥
 पिच्छपुष्पः ३ दाङ्गिमः ४ यन्त्रक ५ खाङ्गुलः ६
 पिक्वीरः ७ फलशाङ्कः ८ शुकवल्गुः ९ इति
 त्रिकाङ्कशेषः ॥ रक्तपुष्पः १० । इति रत्नमाला ॥
 दाङ्गिमीसारः ११ कुङ्किमः १२ फलशाङ्कः १३
 गृह्णन्धमभ्योऽपि । रक्तबीजः १४ सुफलः १५
 दन्तबीजकः १६ मधुबीजः १७ कुचफलः १८
 रोचनः १९ मखिबीजः २० कच्छफलः २१
 हृत्तफलः २२ सुनीलः २३ नीलपत्रः २४ अस्त्र
 गुणाः । मधुरान्तलम् । कषायत्वम् । कासघात-
 कफप्रमपित्तविनाशित्वम् । ग्राहित्वम् । दीप-
 नत्वम् । कण्डुत्वम् । उष्णत्वम् । शीतलत्वम् ।
 क्षिप्रदाहत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ हृदालम् ।
 अन्तलम् । आसादक्षिण्यानाशित्वम् । कच्छ-
 शोधनत्वम् । कफपित्तादिरोधित्वम् ॥ * ॥
 “द्विविधं तनु विभेयं मधुरश्चाक्षमेव च ।
 तदुदरं तनु त्रिदोषप्रमन्वं वातकफापहम् ॥”
 इति राजवल्लभः ॥
 तापहारि मधुरं कण्डु पथ्यम् । इति राज-
 निर्घण्टः ॥
 “तत्फलं त्रिविधं खाडु खाङ्गुलं केवलाक्षकम् ।